

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΥΠΟ ΦΥΣΙΟΔΙΦΟΥ

Σ'.—Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΝΔΥΜΑΤΟΣ

Οι πολλοί νομίζουν συνήθως, ότι ή γυμνότητες διεγέρονται την έρωτική επιθυμία. Αίσθηση με γάλη πάλαιν. Το έρωτικό έννοιστο διεγέρεται από το μη γάλινο. "Ενώς Άγγελος ποιεύει το διετίστασσο συγ-
βαλλούσα καὶ σεξουαλιμένα, μὲ τὰς φρονήσεις; Ή φρονήσεις, ἡ γράφει-
αποσκεπασμένες με κρέμα σαντιγήν εἶναι ποὺ φρεσκίτες παρὰ σπέρτες. Καὶ
ὅ "Ανεστο, ποῦλε ἔχιστα, δύον μας λέπη, ὅτι οἱ ἀνθρώποι, ὅτι ἔνα νησίποι,
ζεῦσαν ποὺλε επιτρέψαντα καὶ μαρασσόν, δύον η Εἴδη ζεῦσαν εἶπε ὄλλη-
γηνῆς" δύον διώμοι ἡ πρότι γυναικαὶ σφεστοῖς; ἀλλάτια, ποὺ πή-
γαν νά τρελλαθούν από ἔρωτα γι' αὐτήν. Ο Ντάρδιν παρετίθησε πρό-
τος, δύο δεν είναι ή θεύ τῶν περιονών γεωργαπτιστικῶν τοῦ φύσεων — δη-
λαδὴ τῶν δργάνων τῆς αναπαγγελίας—ποὺ διεγίεται τὸ ἔρωτικό έν-
στοικο, ἀλλά ή θεύ τῶν δεντρογενών. Η θεύ ή παραπτήρης, τοῦ εἰν-
δοφθοῦ καὶ βιωθοῦσας: "Οτι παλ, οἱ ἀνδρες προσέρχονται περισσότερο στὶς
γυναῖκες εἰντα τά στήμη, ή λαμπρές καὶ ή κνήμες. Κι αύτα τὸ ἀνδρικό
μάτι τὰ συλλιπανθεῖσα μέσεως, ἐστο καὶ κάτο απὸ τὸ ιερατικά τῶν φρ-
εμάτων. "Απονούσ οὐ μάτι τά διεργάνατα γεωργαπτιστικά το γονέο
τῶν ἀνδρῶν εἶναι ποιεύσατο, ἀναλόγως τῶν τόπων, τῶν ἐποχῶν καὶ
τῶν ἀποτιτισμῶν. "Αλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιτημωνική ξενια κάποιαν
τὰ ἔξιν ἀναμνησιθητά.

A' Tò στῆθος:

"Εγει απόδειγμή και είνε ξει πολι-
τήσους, ότι αντό το δευτερων χαρα-
κτησιωτικό τοι φύλων της γυναικός —
και είναι δευτερεύον, δύοι στην και
μαστούς έχουν και ά ανδρες και ή
μόνη διαφορά είνε δι της γυναικούς
περισσότερο ανεπιτυγμένη — Εγώ
απόδειγμή, λέγω, αυτό το δευτερ-
ων δραστηριοτικό, επαγγελτικά έπαθλα,
ώλους τοις άνδρας ώλων τον έπαθλον
των χειρών και των φύλων. Πιστεύων
της γης δὲν μάχονται ίδρες που να
επιστρέψουν τη γυναικά, που να μπορ-
νή να την ανέβουν, χωρὶς ασθητική
άλλων περισσότερο ανεπιτυγμένη, δίλλω
λγυπτέρα. Στην άγρια φυλή των Πα-
τού, απόντων, με γυναῖκα δὲν θεωρείται
τα φραΐα, δὲν θεωρείται καν γυναῖκα
Δεν έχει τοσο μαγένα στηρί, διπάτε
να μπορή να τα ωγύζει... πάσι, ελεύθε-
ρα τους δημοιο... Αλλ' αὐτή την
ιδιοφορική ή τη μεμερική, πολιτισμο-
νή, του μαροφ, άλλα κανονικά στη
θεούς, ή γενικά προτιμούς την άνδρον,
είναι ή γυναίκα ποιεί όποιοθερε την
φέρει ανεπιτυγμένο το στήθος. Απόδειγμό

τι, παλαιότερο, που ή γνώνεις φορούμενος χωρίς, φυσικά, σταν δέν είχαν στήθος, να παραπλέουν το έπανο μαρτσού του πυρού με πεντα και με μπατάζεια. Αλλά και στηρίζει άσων, στην αμβλυάρια έποχή μας, που κατηρρίφθη τὸν κορεῖ, η γνώνας φροντίδων νὰ επεργούν τα εποιέαν, που κρατοῦν δομία τὰ στήθη καὶ τ' ἀναδεινόν· 'Απὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ ὄντες στὰ γνωνακεία στήθη, οὐ γνωταὶ μημετέ τὸν λαθεν, εἴτε μέτριοι. Τὰ δημοτικά ταγούνια είναι γνωταὶ, δηποτ καὶ τὰ δημοτικά. Πούδε δὲν βιάζεται τὸ στοῦ τὸν Παύλα μετερδοκήση-
θη τυγχάνειν· Τὶ σηματιζεῖ μπορεῖ νὰ βγῆ ἀν' ὥσα αὐτά; Εἶναι
αληθότατο: Οἱ ἄνδρες προσιμοῦν τὶς γνώνας μὲν κάτιος ἀνεγενέμενο
στήθος, ματὶ εἰπὲ τὸ παγνεύει τὸ ιδύνδον, δηποτ τὸ ὄντες επιγνω-
ζοντος φυσιολόγος, είναι οντογόνους καὶ πτηγὴ ζῶνς — τοῦ γάλακτο-
κοῦ τὸ θέρος. Η φτειρὲ ξέρει καί περιθοή πολλοῖς τοῦ σοροῦ τὰ πόργυματα,
μωτεὶ μηρόπια δημάρτη έξενη τὶς γνώνας, ποτὶ μπορεῖ νὰ ἐκπολη-
πούται τὸ πνεύμονον τοῦ: τὸ μποτίνα.

B' OI λαγονες:

Ἐξείνοι ποτὲ διεγέρει ἐπίσης τὸ ἔφορικὸν ἔνοτικόν, εἴναι οἱ ἀνεπιτύμημένοι λαγῆνες. Ἡ καυτὴλή των — καὶ τὴν ἔχουν ὀνομάσει «γύρωνη» τῶν πειρατικῶν — είναι ἀντικάμενον τοῦ ἀνδρικοῦ πόθου. Σ' αὐτῷ είναι σημαντικοῖς θλοῖς ἡ λαγή καὶ η μετά της ἀποτύπωση. Οἱ λαγῆις

Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

μα παράδοξη ἀντίληψη, θεοφόρος τὴν ἔργωνται γυνάκια μεγάλο κάνδυνο τῆς κοινωνίας, τὴν ὑπόνοιαν ἡ γυνάκια μὲ τὴ γραμμή! Καὶ τῆς εἰχει
προσθεῖ ἀμέλιγτο πόλεμο! „Οὐλοὶ σὺν αἷσῃσι τούτοις ἤνους
σ’ αὐτὴ τῇ γραμμῇ, ποιὸν δὲν ἀλλε τίποτε ἀλλο παῦα ἢ ἀπόδεξις, δηλ
ιπάραση ἀπεταγμένη λεκανή... Ιτανή, να χρεοφέρει ἀστρικό καὶ δειλοχε
φαρό βρέφος. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάταξις τῶν λαγώνων πηγαίνει συνήθως
καὶ μὲ τὴν ἀνάταξις τῶν γλυπτῶν, ὑπάρχουν ἵσοι, καὶ μᾶλλα σι οἱ ἀνά
ταξικά, ποιὸν προστίθενται τὶς γυνάκες τῆς ἐφεσίας... περιφέρεσσα. „Υπάρ
χουν φωλίες πολὺ τὰς προσωπικὰς τάσσουν, ώστε συγ-συγ., μὲ τὴν ἐπιλογή,
τὴ διάταξις τὸ καθεδράν προκαλεῖεν ἐξαιρετικὴ μεγάθυνος τῶν γλυ
πτῶν. Τὸ φανόνιμεν αὐτὸν ἔγενεται επετεινόγενα. Σὲ μερικὲς φυλές μα
ρων—διάτος καὶ στά πληγὴ τούρκικα χαρέμια—ἔθαψαν νά δοσον στοὺς
γλυπτούς· ἐντελῶς ἀγήθιάνων διατίσασε.

P. H. ZVÍČEK

Αὗτες δὲν σχετίζονται διάλογο, με κανέναν τρόπο ἄμεσο, με τὴν ἐφωτική λειτουργία. Καὶ μόνος εἶναι ἀπό τὰ δειπτερύγωνα χαροκόπιοι ποιοί διεγέρονται τὸ ὑποτικό ἔνστιτο:

«Πυνθάνεις, κύριες, κορδοτσά! — Ήσχε ποδὲ μηνόν, σὲ μὰ διαφήμισο τον, ποῦ θυμόδεστο δημοσίου;» Εἶναι καταστάσια νευτερόπολης. Προσέρχεται τίς γύναις πας: «Αἴτιες τοῦ τροβλάνων τὸν ἄνδρα! Καὶ ἐξεῖδε τὶς μετα-
σητὶς καλτιστος τοι; Οὐαγιαστικὸς ἡ κνήμη τῆς γυναικὸς δημοσιεύει μὰ πε-
νεργεῖα συγχειτο στὸν ἄνδρα. Καὶ δὲν
εἶναι τώρα, ποὺ οὐ παρηγόρη μᾶδα τὶς
ἀποσάλλιψε καὶ τὶς ἔδειξε. Τὸ φανόνιο
εἶναι πανάρχομο. «Οταν δὲν ἐφαίνεται
ἄποτε τὸ γυναικεῖο πόδι πορτὶ μάρον ὁ
ἀποργύρως, καὶ τάιν οἱ ποτερὶ τὸν
μηνούνταν. Τὸ ἐπένθετο σαλλιάτηργος
ἀπετέλεσθαι ἀπὸ τὰ μεγάλετερα ἔγχω-
μα τῆς γυναικός. «Ουος ἀποκαλύπτετο
τὸ πόδι, τόσο κέρδος τὴν προσοχήν. Οἱ
λόγοι ἴσως εἰνε, όπι ἔνα καλοποιηγμέ-
νο γυναικεῖο πόδι ἀποτελεῖ ἐγγητον
τῆς ὅλης εὐελείας τοῦ σώματος. «Ι-
σπος ἀπόδι, διότι ἡ ἀρδρὰ καὶ φροτες
ἐπιμήκης καπετάνη τῆς γυναικείας κνή-
μης προκαλεῖ τὴν θωκείαν, με τὶς τόσον
εὐάρσιτες ἐντυπώσεις. Ισπος διότι ἀσύ-
μη ἡ κνήμης ἀποτελεῖ τὸ προστύλια
τὸν τελαίνων θελγύρων τῆς γυναικός: «Ο Μποντλάρι λέει για τὶς κνήμες τῆς
δρακούς που, διταν πατατή, δια αναδεινέ
μέσα στὸ πολύτιμο φάζο τῆς φροντος τας
της μαργαρίτα φύλτων. «Ισπος τέλος, ἐ-
πειδὴ αἵτις κραυτὸν ὅλο τὸ οἰκοδόμημα

τῆς γυναικείας ώμουρφας, ὅπα στέκη καὶ ποὺ πάντων, δέραν περιπατή-
Τό περοπάτημα τῆς γυναικός, μὲ τὸ ἔπονθε, ταλαντεύεται τοῦ καὶ
τοῦ γαυτοπέμποντος κυριακούμος. «Υπάρχουν φύλες ποὺ ή μηδέποτε κά-
νουν δλάσληρη διδασκαλία εἰς κοριτσάκια γ' αὐτὸ τὸ βάσισμα, ποὺ ἀνα-
δεικνύουν όλες τὶς γάρες τοῦ σώματος». Άλλοι έπαρχουν καὶ σύγχρονος
χώρος: δοσοὶ ή Καστίνα τῆς Ιατρακής. Υπάρχει καὶ καυτοπάτικόν
περοπάτημα, ἐννοιώση περοπάτημα, ποὺ κάνει τὰ στήθη καὶ τοὺς
γιλούστους νόη ταντάζουνται ποὺ διδύμεσται στα κοριτσάκια ἀπό τὶς
υπόρες.

Αὐτά λοιπόν, μὰ τὰ δεινεργούντα χαρωκητησιακά τοῦ γνωσκείαν φύλου, τὰ θαυματικά, τὸ ἐνδίαι καὶ τὰ κάπει ποὺ ἔλεγχτο. Ή μᾶλλον σὲ δίνει φύλα στὴν κτήματην ἢ ὑδόντα στὰς λαγόντες τὸ καρδιό στὰ στήθη. Ἀλλά τὸν θειαμό τοῦ γνωσκείου σὲξ ἀπέηλ τὸν τελειώνοντα νόονταί τε γρῦποι, πουτινά πάγκοι τούσι γηγενούς, δοῦλοι γεμάτεαι γάντια μεταβολῆσι στὸν ἄνθρωπον ὅπῃ τῇ κάρη τοῦ θευτήρων, ποὺ δὲν φαινονται. Ἡ δοχὴ, άλλοιστε, τοῦ ἐνδίαιτος καὶ τοῦ στολισμοῦ εἶναι μᾶλλον ἐφωτικό. Ἀλλά, μὲν γὰ τὰ γνωσκά τὰ κώρια μέσα ποιεῖσθε τὴν ἐρωτικήν εἰδυνθάνετε τὰ δεινεργούντα χαρωκητησιακά τοῦ φύλου, ποιεῖσθε τὴν γάτη τὸν ἄνδρο; Ἡ γνωσκαία ςωρταῖσα, τὰ δινατά μετράστα,

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΩΝΟΣ

(Άπο το περιφημό διεδίο τευ συνεδέωντες τὸν "Οθωνα κατά τὴν κάθεδος του στην Ἑλλάδα Βασιλεὺς ἀξιωματικού Χριστοφόρου Νέζερ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
ΕΛΟΣ, ἔπειτ' ἀπὸ ἀρκετή ὥρα, ἀντικρύσσει τὸ χάρι ἑπάνω σ' ἔνα ὄψωμα. Χρειασθήσει μιὰ δλόκηρη ὥρα, κατά τὴν δοῖο λουστήκαιε στὸν ἰδρῶτα, γιὰ τὰ φτάσουμε μοῦ, ἀποκαμωμένο, ἁσπαλώθηκε καταγῆς μπροστὰ στὸ χάρι, κάτω ἀπὸ τὰ πεύκα!

Ο Χαντζῆς, ἔνας χαροκόπειος γέρος, μᾶς δέχεται φυλικώτατα, ἀλλὰ δυστυχῶς, δὲν εἰχε τίποτε ὅλο να μάς προσφέρει, ἐκτὸς ἀπὸ ἑλήνες, κρομμύδια καὶ σκόρδα. Ψωνιά δὲν εἶχε καθόλου, μᾶς εἰπε δύμως ὅτι εἶχε

ἀλεύρι καὶ θά μᾶς ἔψη πῆτες.

Πράγματι, σὲ λίγο ἐτοιμάστηκαν ἡ πῆτες καὶ τὶς φάγαιμε μὲ ἑλῆτες καὶ μὲ κρεμμοδιά, ἡπιάμε δὲ καὶ ζάρθιο ρετσινότο, ἀπὸ τὸ ὅποιο ὁ Χατζῆς μᾶς ἔφερε ἔνα δάκιο δόλοντο. "Ολατούς ὑπέροχα φαγγήτα τοῦ θασιλικοῦ τραπεζιοῦ, ἀπὸ τὸ ὅποιο εἴχε σπηκαριά μολίς πρὸ δεκαπεσσόρων ὥρων, δὲν τὰ ἔφαγα μὲ τόση δρει, δύο ἐκείνη τῇ ζεστῇ πήττα ποὺ ἡ πεινα μου τὴν ἔκανε γλυκυτάτη!"

"Όταν τὸ ίδιο θράδιο φτάσαμε στὴν Κόρινθο, ἔγω τράθεξα κατ' εὐθείαν γιὰ τὸ γνώριμό μου κατάλυμα, τὸ σπίτι τῆς κυρᾶς Εἰρηνούλας, ἡ δοῖο μὲ φιλοξένησο μὲ τὴ μεγαλείτερη ἡκαρδίστητα καὶ μοῦ ἔκανε ἔνα σωρὸ περιποίησες. Ὁ γιος τῆς εἰληδού διοριστὴ ἐντομεταξεῖν εἰρηνοδίκης κ' ἐπειδὴ δλοὶ σ' αὐτὸ τὸ σπίτι πιστεύαν διὸ διορισμὸς του εἶχε γίνει χάρις στὶς δικές μου συστάσεις πρὸς τὸ θασιλέα, ἀναγκαζόμουν να δέχωματι τὶς θερμεῖς εὐχαριστίες ποὺ μοῦ ἀπόμυναν, διὸ κ' εγὼ εἶχα πιστεύει νὰ τούς δηλώσω διὸ δὲν εἶχα συνταλέσει καθόλου στὸ διορισμὸ αὐτὸν."

"Ἀλλὰ δὲν είνει καθόλου εὐχάριστο, νὰ υπόδευται κανεὶς τὸ ρόλο ὑψηλοῦ προσώπου, γιατὶ δλοὶ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι τῆς, κυρᾶς Εἰρηνούλας μὲ περιστοχίζαν ζητῶντας τὴν προστασία μου καὶ διάφορα ψουφέται. Γι ἀυτὸ χάρητα πολὺ, δητὶ ἡρθε ἡ ὥρα τοῦ θηνου καὶ πήγα νὰ πλαγιάσω στὸ ντιθάνι ποὺ μοῦ παρασχώρησαν καὶ νὰ ξεκουραστῶ ἀπὸ τὴν κούρασι τῆς πορείας.

Τὴν ἀλλή μέρα ἔφτασε ὁ λόχος ἀπὸ τὸ Ναύπλιο, ἀλλὰ μόλις στὶς 4 Ιανουαρίου μπορέσαμε νά φύγουμε γιὰ τὸ Λούτρακι.

"Ἐκεὶ ναυλώσαμε δυο γαλάξιειδώτικες μπρασόρεις, τὴν «Αρτεμισία» τοῦ πλοιάρχου Καπετάν Νικόλα καὶ μιὰ ἀλλή Στὴν πρότη ἐπιβάστση τὸν ἔνα κ' ὁ λοχαγὸς Μπρασότει μαζί μὲ τοὺς μισούς περίτου ἀπὸ τοὺς στρατιώτες. Οἱ ἀλλοὶ μισοὶ ἐπιβάστσηταν στὴ δεύτερη. Μαζὺ μας ἤταν καὶ μιὰ γυναικα, η σύνυγος ἔνος Βασαροῦ ἐπιτοχίου μὲ τὰ πατιάδια τῆς ποὺ κατέλειψαν τὴν καμπίνα τοῦ πλοιάρχου.

"Οταν ἐκεινήσαμε, φυσοῦσε ἐλαφριὰ ἀνάρ, ἀλλὰ δταν μπήκαμε στὸν Κορινθιακὸ κόλπο, ὁ καρδὸς εἶχε μεταβληθῆ. Μαρτρὰ σύνεψε σκέπασσαν τὸν οὐρανὸν καὶ ὁ πλοιάρχος διέταξε

— Σ' ἀγαπτὸ γιατὶ τίσα δινάτως.

— Σ' ἀγαπτὸ γιατὶ είσαι τρυφῆ.

Μέσου σ' αὐτὲς τὶς διὰ φράσεις συνομίζεται ἡ ουδιὰ τὸν ἐρωτικὸν διαλόγον, μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικοῦ, ποὺ δὲν είνει κατὰ βάθος, σ' ὅλες τὰς ἀναγκαῖες μὲ τοὺς τοὺς αἰλανές, παρὰ ἡ ἀναγκήσιας γιὰ τὴς ἀνηποτικὰ δργιῶν παθῶν.

Ο ΦΥΣΙΟΔΙΦΗΣ

νά μαζέψουν όλα τὰ πανιά.

Κ' ἔσαφνα δυνατὸς ἄνεμος σηκώθηκε, ποὺ ἡ ὄρμη του μεγάλη λιώνει δέλασσα ἡ θάλασσα ἀγρέψει. Τὰ κύματα σκέπαζαν τὸ κατατόρωμα καὶ ἀστραπές έσκιζαν τὸν ούρανον. Σὲ λίγο ἐσπασε καὶ μιὰ τρομερὴ μπόρα. Ὁ καπετάν Νικόλας εἶχε δερῆ γερά στὴν πλώρη καὶ μὲ τὸ φωναγωγό ἔδινε στοὺς ναυτες τὶς διαταγές του.

Ἐμεῖς κοιτάζομες ἐπάνω στὸ κατάστρωμα, κατασιγκημένοι ἀπὸ τὰ κύματα καὶ ὁ φόδος τοῦ θανάτου μάς εἶχε κυριεύει.

Σὲ κάποια στιγμή, ὁ λοχαγὸς Μπρασότει ποὺ ἤγαν ξαπλωμένος διπλά μοι, μοῦ φωνάζει:

—"Υπολογαχεῖ Νέζερ, ρώτησε τὸν ἀθλιό αὐτὸ κινητάνιο ποὺ δημόσιαστε... Κι' σπου κι' ἀν είμαστε, πές του νι μᾶς θυάλη στην πλοιάρχη..."

Ἐγαγέλισα δὲν ήθελα στὴν κρίσιμη ἐκείνη στιγμὴ νὰ ἔνοχλήσω τὸν πλοιάρχο μὲ δύναμεις ἀρωτήσεις. Μά ὁ λοχαγὸς ἔπεινε καὶ κάποια στιγμὴ ποὺ κόπισε λίγο ἡ τρικυμία, ρώτησα τὸν πλοιάρχο:

— Ποιού είμαστε;

Τότε δικαπέτησε τὸν Νικόλας μοῦ ἀπάτητης λακωνικά:

— Στοῦ Θεοῦ τὸ χέρι!

Ἐντυπωτεύοντα, οἱ στρατιώτες, κακήν-κακώς σωραίσμενοι ἐπάνω στὸ κατάστρωμα, ξεφωνίζαν ἐπικλήσεις βοηθείας πρὸς τὴν Παναγίαν. "Ενυπακτικά μαλάστησες τὸν πλοιάρχο πρὸς τὴν Παναγίαν:

—"Ἄσθε, Κύριε Ίησού, γενοῦ ἡμῖν ξένος καὶ εὐδόγησον ὅτι ήμενοι εδώκαμοις!"

Γέλος, μιὰ δυνατὴ πιστὴ ἀνέμους ἀνάγκασε τὴν μικρὴ «Αστεμποία» νὰ στραφῇ πρὸς τὴ Στερεά. Αὐτὸ φάνηκε εὐχάριστο στὸν πλοιάρχο, γιατὶ σύμαστας φώναζε στὸν τιμωνέρο Δημήτρη:

— Ιὴν περιστασέ! Ο Ἀη Νικόλας μας βοηθήσει!

Κινι τείσατε να στρέψει τὸ πλώρη πρὸς τὸν διάνει, ἔτσι ποὺ ἡ «Αρτεμισία» ἐπάλλεται τὸ πλώρη μὲ δυσκολία παράλληλα πρὸς τὴν ζηρά, γέρνουτας πολὺ εἰλιά. "Έσαφνα δύμως παρουσιάστηκε μπροστά μας, μέσον ἀπὸ τὰ κύματα, ενα ἀκρωτηρίο ἀπότομο καὶ γεμάτο σκοπέλους. Ο κίνδυνος νὰ πέσουμε ἐπάνω μὲ κανέναν πότιστος νὰ μένει..."

— Βάστα καλά! φώναζε ὁ καπετάνιος στὸν τιμωνέρη. Ιράβα ἀκόμα κατά τὸν ἀνέμο! Βάστα καλά, Δημήτρη! Ο Ἀη Νικόλας νὰ νέψει τὸ πλώρη...

Ο τιμωνέρης τὰ κατέφερε περιφημα, "Η «Ατεμποία», γλυστρώντας ἀπάνω στὰ κύματα, πέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ὄφαλούς καὶ τὸ ἀκρωτηρίο, χωρὶς νὰ πάσῃ ἀπόλυτος τίποτε.

Τότε παρουσιάστηκε μπροστά μας ἡ μεγάλος κόλπος, στὴ μέση του ὄποιοι βρίσκονται τὰ λεγόμενα Καλά Νησιά. Πρὸς αὐτὰ λοιπὸν τὰ νησιά, τὸ διόπτα εἶναι ἀκατοίκητα, έστρεψε ὁ πλοιάρχος τὴν πλώρη τῆς «Αρτεμποίας».

Ο υέτος εἶχε κόπασει ἐντωμεταξεῖν δύο δριοτογιγματα: Η βιστωτή του διονύσιον ἔργων τὴ Βιστωτή τοῦ Αποκέπτου, η μητρόνυμη θησαυρούς τοῦ Αθηναίου καὶ Πειραιώς, πετρούστις μας, δύον καὶ διὰ τοὺς ἣν ταῖς ἐποχαῖς, διὰ τῶν κατὰ τόπους Υποπρατερείων τοῦ πρακτορείου θησαυρείων, «Σ.Παναγκάρης»

(Ακολουθεῖ)